

מ ע ש ה - (פְּרִקְסִיס, פְּרִפְוֹזֶנָּס,

בלען)

מעשה הנוף, המבט, הראיה.

מעשה וזכרוב הכתבוב. מעשה חיים

במציאות. מעשה הגוף בקשרו בפלט,

זקירות.

מעשה הכותב והכתבוב, עשיית

וכותוב, עלהון בעולם.

מעשה הראייה. היראה. ראיית

הראיה - הסתרת המבט. ראיית

הראיה.

מעשה ולא מעשה, גאות ושלל,

רצויים, ורוח מרוחפת על פני

הקליפה. חידוש מעשה בראשית.

מעשה הברכה. פירוש מעשה חיים.

וחידוש מעשה בראשית - ללא ראשית

לא אחורית, ללא מוקם ומאותר, ללא

סղה ובלא מטה. ללא מרחוק או כנסיה.

מעשה חיים כרוניקת פירוש

כתב, העתק, פְּנַשׁ, נפרשות,
בריו-דה-ז'נוו, פריס, ירושלים,
פריס, איזולה ד'אלבה, פריס,
ירושלים, ניו-יורק, פריס, ירושלים,
בתיה-קפה, על שפת חיים,
במטוס, במוניות, בבית-חולמים, בבית.
בין תמו התשמ"ה לסיון התשמ"ו
מיולי 1996 לינואר 1997.

פירוש - הפרשות ופירישה.
הפרשות נוף חיים, פירשת צייר
המבט, והפירישה מקו העין
הרצץ מהחוץ עד להצטלבות
האפק והמים.
פירישת הכתבוב לצרכי החיים,
הטית קז הקראיה מחרימה
(החו-כיוונית) קדרמה (עד
לשכבות הדרכך והקורשת של
הכריכה).

הפרשות האגרוף, קרן חיים,
וכיסוי העיניים, פירשת המבט.
קולי קולות הדברו (דבר). שבנות של אמרה, רף שכלו שבנה, אפס
ביה משותף (תורה, תרגום אונקלוס, תרגום יונתן בן עוזיאל, אבן
עורא, רשי, רמב"ן, עקר שפת חכמים, בעל הטורים, ספרותנו, אחד
החיים).
רב-קוליות (ולא הארכומונית). שבעים פנים. המשכיות בין פלך
למשכן. נדירות משכני השכינה.

כרוניקה - מיוונית, קרונוס - זמן.
קבץ של עבדות היסטוריות מובאות
בסדר השתלשלותן. דברי (דבר)
הימים (יום יי"ע אפריל). קורות
(סכך) העתים. סופרי המלך (ספר),
ספר וספודה). הארכון, בית-הגנים,
הביבה.

דיין, קרונוס - אל עוני, בן של
Ἄρχοντς (הרקי) ונצח (ארץ). ספר
במגל את אבוי והבדיל (יעיש) כרך
כך ארץ לשיטים.

גן - נווה בדרכ-כלל כורם חד-כיווני
(על-פי תורה היחסונית) A fact of
human consciousness felt both in
psychic and physical experience,
and an aspect of the observed
environment metaphorically
described as a one-way flow
providing, together with space,
the matrix of events.

פאניקלפريا בריטנית(?)

חותך - מפיג'ן נאם שאלות.

1. (בהתנדשה) נגע קו (ו-ויז) בקו אחר בנקודה אחת או בכמה נקודות בלבד. שטחן שלם.
2. כרט, גור,
- כשאתן חותם בשער.
3. הנה, בטעא: ימכו למתפלל שיתחזר בשפטוי (ברכות לאן).
- חיתוך הפליה בבשר.

טְרִידְיאָן - (אנון-שוושן): "טְצָהָר" (אסטרונומיה) מוצר השםTEM, המשמש ויקר גופי השמים מעיים למצהיר בתנועתם היימית המהוססת ואו חלים הצהרים האسطורומיסטי.

ובינתיים נמסכת איז-הקדירה, או החדרה-העקיפה, ואיתית, למיציאות שנפרשה כאן, בקצה הגסיטה. מבט מנשך. קו חיתוך על פניו קו. רק רעש התפרצות ואופנועים מהדק והמזרד אל הטילת חותך במשמעותו את בזעתי הישיבה. המחשבה ברמת הגוף. מטווח חמים, רך, מטושטש קמעה. רחוק מאמא הנאבקת במחללה. רחוק מואהבה שהתלקחה. נומהה קערה של רגעה.

בבית-קפה באכנייה אטלנטיקות, אחרי השיטוט בין עקרות הבית וריחות השורשים בשוק שבאכנייה נוסטרה - רמה-דו-קופקובה. לפני הריביצה העצלת אחרי הצהרים על החוף עם רחל-שלומית והצחוק התינוק, והתגלגולות ביהר גוף אל גוף בחול) - בינותיהם. והמבט נשטף במראות החוף.

העורבים ברחוב. בבנדי מינימים, בגנדי ים, במנבות כרכות סביב המותניים, בגנדי עבודה, גופיות מוכתמות בגנזי, מכוני חקאי.

היונים טופפות בזיכור הזה בין שולחנות בית-הקפה. מוחדרdot מדבר מה. פורחות מבין הסוכלים עד לגג ממול, ושבות בדאה נרגעת לטפייה.

השימוש מסתובבת. צהרים. האל נע על-פניلوح השולחן. לשbat בנקודות הטרידיאן כמו במרכז המהונים של שעון. שם.

על שולחן בית-הקפה תרמילי הגב עם הספרים שלקחתו, לנשעיה. דפודף ראשוני, טעם. כמה פסוקים מ'בראשית'. La rage de l'expression פונז'ו.

עם הקראיה בפונז'ו מתחרד המבט על היונים המהדרות, על קו האל של הסוכלים, על זרם ההולכים לים.

ט

אי-הקדירה או החדרה העקיפה - שטחנה טריזלה עם אבן שושן. חוויה שטוחה. 1. סדר אל-וון, מל, נמס מימה. 2. הקץ, סבבי.

דרך והיפוכו - או אולי היוו הן: הקץ או נמס; אי-הקדירה או חוויה, החדרה העקיפה - מעשה פרישוש בעלם.

שניבור לזרור: חלק של בית טקף קדוח, ומיד ומשיכה להזר, להמסם בשער, בספק, במשכוף (וע' ב-אקסיס). הירידה "זרורי בטני" להזר, החלק הפנימי של רחם האשאה' (נירה, ב', ב), והתפקידות תרגiska להולדה.

רחוב - (אטקיותזית) רחוב שער הדיס, רחוב שער העיר, רחובות סריה, רחובות נהר, רחוב בית שן, חזב בית אלהים.

התנועה מתחילה עם אבן שושן - התנועה החזרת, גל אחר גל, מהחוף לנצחלה, מגרעין הריבור אל שולי הדר. לחרת שוב למים, עמוק יותר באותו קו. לתחילה שוב, בمعنى פירוש, סביב השוליות. וכל מה שסעර בינוינו, כל מה שקרה בין דריית הגל ובין טבוריו.

חול - שרטים קטנים. שחק (ולא
הຕינפקאות השרקטים).

"הרבה מאד, עצום עד אין מ███.
כינוי לחי נצח", כמו, "וְיַחֲלֹ אָשָׁר

על שפט הימים" (בראשית כב י).
"ערף אחד ושמו חול, אלף שנה הוא
חי, ובסוף אלף שנה אש יוצאת מקץ
ושורפתו ומשחרר בו כביצה, וחזר
ומגדל איברים וקץ" (בראשית רטה יט).

ירע חול מלחה שפת
הים - מתגرس בפלתו, בשערות,
בגלאן הגופות בחשכת החוף בין
העיר לגלאן.

חול המורה. אבק האפר הרבוע
חול העור כמצבע.

חול - תחתחתחתחתת יובש
המתנק בגראן החרתחתחוור

חול - הויל בלען, הויל
(במבטא פולני) כמו: "השתיח
שבחול".

מקום גرسם, מחוספס, מכוסה
חול (איפלו אם לא רואים אותו
הוא בטה ישנו, מתחת לשטיח).
מקום בלי חלון, אפללי, מהווים
להחותם. חדר הבנישה, לא מקום
רק מקום מעבר, מסדרון אל
הדרלה.

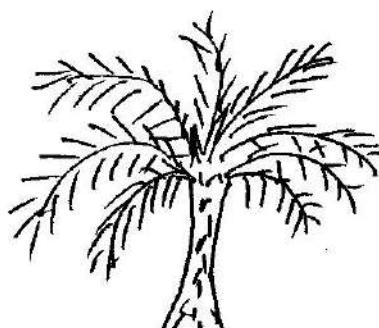
مبادיל בין קורש לנירית החול,
בין הפנים ובין החוץ הנפרד מיד
עם פתיחת הדלת בהדר העשם של
האור הור בחרדר-המרוגות.

שעת הסיטה. שתי יוניות מודונות מתחת לשולחן.
נערה שזופה בטע מזוק (אוֹל' אמריקאי) קרבה מהחוף.
המכנסיים הקצרים נזרים נבוה על השט, והרוח מנפנף
בטי-شرط הרפי על קעד המותניים.

כפות הדרקלים נזרות באניצי שער, במניפות, בנות
איןדיאניות. מהבהבות בין ידוק-צחוב-עו ובין התכלת
השקופה של השמים. נעות בכבודות, נישאות. מזרקה
מפוארת של אור-צל דוחף. תריס רחוב המפשפסים את
פני הנערות, את בתפי הנברים הבושים.

ביקיני באצוב שחור עם עלי תאנה על השדרים. חזה עם
סל קש וביסא פלסטיק. דבש שעורה אוסף במרום
הגולגולת, והפרופיל מסנט את קווקו מעבר החזיה.

מהחוף, כבול לשוני מבלני נירוטה ומתקן כוסות, עולה
מוכך-המשקה בחולצה בתומה וכובע מצחיה מהאקן.
זועדר מהר, לא קיטני. פני בולדוג שבע רצון. גמר את
בוקר העבודה. הולך אול' אל קימורי החול של אשת חיקו
במיית הצהרים, אל חום הבושים בתונכיה המתלהטים
במשgal.

דקל - דקל, קל, דל.
תמר - תס, מר, רם.

חול - "(ארמית חיל, חיל, ערבית ذَلِّنَة, הסטובב)" חיל, חיל, ומכוון בחול,
התוויות החוג החג סבב המזרע שטל, המקעה שנקה, שטל על ראש הנגר.
והשאלה היא רק מי קפ' היד (קי התמירים) שטרפה את הפור, את השעה;
ומה קפ' עללה שטמו נפל ללא-שוב, בעל תוקף, קל.
כעס מעשה הים והחול שבחולדה, כי חלה גם ילדה צוין, בחול הבתול,
השטויף מהללה, שטרם נלו בו ידים, טרם חוליל, מתרצע עdry (על קו הס).
בטרם הובדל מחלול המים, שחק השמים, בטרם נעשה חול.

דקל - (אריתת, דקלא) שם
סמל לפדים דוד-פסינים משפטת
השליטים הדקל מצטיין בעט שטוף
פזה תבלתי שטוף. ובראש כתותת
אל ביצת עלים נדלים. דמי' נזה
אל אנטובות.

- הצעה שבס פוחדים המרכיבים
מנקודה (טרכיות) אחת.
שם הדעת ואצבאות כף היד.
שם שעם השטש זללי השעות.
הציג זיידי האופן. השבצת
ארבע-הזרחות.

דקל - פלמיה בעלז (פטי-רובר)
טיטוס - קר.
- כף תמים פשוכה. תפורת,
צחת על-ט.

דיא - כף היד. הכליל, הכלכלה.

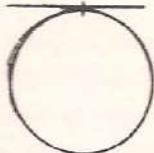
תומר - ייוס פנה כצל תומר. -
הכבד לשותיא שטן.
- הבדלות קו האל מקו התומר
זקנתר אל הלילה.

גדע - נסיך צ. נסיך

גPEND - "(ארמית, תمرا). גPEND.
כטה: זהיא ישבת תחת גPEND ובורה'
חאנפיסים ד. ה. וכן, יארץ בה ירע
השקד. התג'MRI (ביבאליק, אל הצפורה).

דיא גפוד - עלה, התנשא, הזדקן
כליי מעלה.
כטה: אסמור של לבנה מטפל ועולה
כסקל (וועא כהו)."

השקה -
"גען קו ליד"
מעגל או לול
קו עקום אחר
בנקודה אחת בלבד".

- נקודת המשיכה, הרוחיפה, ריחוף
שפתים פשכות, שפה אל שפה.

לשบท במבט פתוח. כל מה שעובר ברוחב נכנס. מפלמלל את הבירותוי. חריישית מפלמל את העולם.
פועל עם לחיים שעירות ומצו רחוב. על ראשו מאוזנים דוכני עז. תומך בהם ביד אחת ובאחרת מכבה את הקצב. תלת-אופן עם רוכב בחולצה בחוללה חוצה את קו הים והশמים, לאורך המדרוכה. מהבהב בפלח בהה בצדות התבכלת.

מעל לגג של סטיישן-וגן כמו כנפיים מפרפרות של יונה גדולה. חולצת טרייקו לבנה מושלשת אל תוך ידיים מורמות בנפנוף לבישה.
באופק, במטושטש, תנועה של אגיה. לדגע לא ברור אם אֵצֶף או ספינה. תשלייל לבן באדר האפרפר של מקום שקיעת האוקיינוס בשמיים.

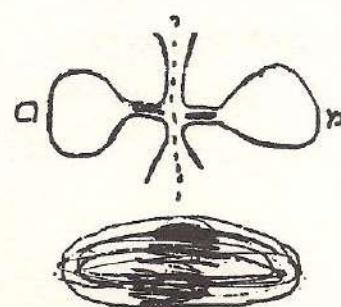
מטס נוסף של היונים. להנתן, אולי, הפעם. מהחולע עד לגג, וודאי בעוד רגע חורה.
קבוצה גדולה של שבים מוהים בחולקים צבעוניים. עללו, הדקלים מיטיבים עםם. חלום של ירך וחום גוף נושקים לרוגע ונפרדים בעקבות ממושך.

נשיקה - קו פישוק השפתים, הקו הנקבע בריחוף נשימה על נשימה ולשון מעטיקה בטיפי התשוקה.

השקת הלשונות, שחיתן, שייחן, התאבכותן, התנוחותיותן, התרבקותן אשר אל אהותה, לשון משותפת מפנים לשפה.

פה אל פה ופניהם אל פנים, פנים הפנים בעצמת עיניים.

וההבדלה, צליל הנשימה הנרעד על שפת המתים.

נשקה - (וועין גם ע' מים)

נשקה - ההדרה, הרצוא-
ושוב.

גليس, תשוקה: "אָנִי לְדוֹרִי"
(בהתמסרות הגטורה) "וְעַל
תשוקתו" (הברית).

"כָּנְפִי דְּתַעֲיוֹת (ה) פְּשִׁיקּוֹת אֲשָׁה
אֶל-אֲחוֹתָה" (וְהַקָּלָג, י) והשקטן.
הכרובים המעוורים זה אל זה כאיש
אל אשתו.
החויתוך, השיסוף, החדריה. (וועין
שם)

משק. נשיקה. תשוקה.

נושקים - "מ: נשק:

1. ביצירת שפתו המנשך והמנשקי החזרתיים למינאה) גען והעמיד את שפטיו אל מישחו או אל משה... מתק רנש של משיכעה עזה (אמ שף).
2. גען, נדבק, נצמד, מתחבר, כמו: ביזום שהקץ נושק את החורף...
בימים בו שני עולם נושקין זה את זה" (ירושלמי, יבמות יד, ד")

נשק - שם כולל לכלי מלחמה, כלי

זע.

נשק - "הונך" (כלי שיט, לשון, זקפה)
לטמים בראשונה, הוכנס" (פילה,
העסוק) "ליס".